

HIERONYMUS.

ET SEBIOΣ.

EUSEBIUS.

ELEUTHERUS, Syriæ fluvius Ptolemaeo, Straboni, Plinio, Josepho; cuius & fit mentio i Machab. xi. v. 7. & Cap. xii. v. 30. De hujus fluvii fontibus, progressu, ostiis vellem aliquid certius promere, sed despero me id posse, nisi oculatum testem naeetus fuero, qui ad nos certiora perferat. Adrichomius fluvium hunc ex Antilibano à parte ejus Australi edicit, ejusque ostium, per quod in mare effundatur, inter Tyrum & Sidonem collocat: at quo id auctore faciat ignoro, præfertim cùm Josephus i. 5. Antiq. Cap. 4. tam Sidonem, quām Tyrum inter *Eleutherum* fluvium & *Ægyptum* includat. Reliqui omnes Geographi cum Ptolemaeo Geographorum principe ejusdem fluminis ostium multo magis ad Boream collocant, nempe supra Tripolim ad Septemtrionem: & hoc multo certius. Sed in ejus fontibus assignandis, cùm de ea re Ptolemaeus non meminerit, & in ea re Geographi non parum varient, major est difficultas. Qui Ptolemaicas nobis expressere tabulas Villanova & Bertius *Eleutheri* originem statuunt ad radices montis Libani à parte Aquilonari: Maginus in quarta Asiac tabula ejus originem accersit è Bosra seu Bosor trans Jordanem, qui deinde inter Libanum & Antilibanum lapsus in duo ostia dividatur, uno supra Tripolim ad Boream, altero infra Tripolim ad Austrum. Adrichomius, uti dixi, ex Antilibano, quem tamen ipse Libanum vocat, à parte Australi ejus originem evocat. Sed supra modum dubito an aliquid horum probandum sit: nam si supra Tripolim ad Boream ejus-ostium est, non videntur ejus fontes esse posse in Antilibano à parte Australi. Qui è Libano à parte Boreali fluvium hunc prorumpere volunt, totum fluvium nimio intervallo à tota Terra Promissa & Amathite regione separant, quām ferat locus ille qui habetur, i Machab. xi. v. 25, 30. fatis enim iste Scripturæ locus indicat fugientibus Jonatham Demetrianis militibus nocte intempesta, ex Amathite scilicet regione, non multo post occurisse eis flumen *Eleutherum*, quo pertransito erepta est Jonathæ opportunitas eos ulterius persequendi. E quo loco inclinat animus, ut potius existimem hunc fluvium erumpere ex Antilibano à parte Boreali, ac deinde à parte occidua Libanum montem legendu supra Tripolim in mare effundi. Hæc mea conjectura in re supra modum obscura, donec aliunde major lux affulget.

ELICI, *Elicorum*, Judith i. v. 6. sitne urbis nomen ad instar Parisii, Parisiorum, an verò gentis nomen obscurum est. In Graeco habetur Ελυμαῖον. Satis autem constat ex Strabone & Ptolemaeo *Elymæos* fuisse populos Assyriæ, & Susianæ vicinos. Itaque *Elicos* ibi accipi malim etiam pro populo, ut urbs vel regio sit *Elix*. Hi autem *Elici* vel *Elymæi* ibi supra Judith i. dicuntur esse circa Euphratem & Tigrim.

ELIM, locus in deserto trans mare rubrum, in quo fuit una Israëlitarum mansio; quo in loco duodecim erant fontes, & septuaginta palmæ, Exodixv. v. 27. Num. xxxi. 11. v. 9. Est & *Elim* puteus apud Moabitæ, Isaia xv. v. 8.

ELISA, Insulas commemorat Ezechiel Cap. xxvi. v. 7. quæ ubi sint non parva disputatio est, uti ad Gen. x. v. 4. annotavimus, dum alii *Æolidem*, alii Græciam, alii Italianam, alii *Elysias* seu Fortunatas Insulas, alii alia volunt. Crediderim esse insulas alias Mediterranei maris, vel *Ægæi*.

¹ ELLESAR, civitas regis A- Ελλασάρ, πόλις βασιλείας Α'- ELLASAR, civitas regni Ari-
rioθ. ριώχ.

ELMELECH, urbs in tribu Aser, Jos. xix. v. 26.

² ELMONI, locus quispiam in- Ελμωνί, τόπος τις ἐρμηνεύεται. A'-
terpretatur: pro quo Aquila & Theo- κύλ. Θεοδ. τὸ δὲ θέμα.
dotion transtulerunt τὸ δὲ θέμα, quod
nos dicere possimus hunc vel illum.
Porro licet lector agnoscat quod in
principio quoque libri hujus aliqua
ex parte perstrinxí, me non omnia
quæ transfero comprobare. Sed idcirco
quædam juxta auctoritatem Græcam
relinquere: quia de his in libris He-
braicarum quæstionum plenius dispu-
tavi.

³ ELOTH, quam ædificavit rex Ελῶθ, ταύτην φιλοδόμησεν Αζα- ELOTH, hanc ædificavit Aza-
Azarias. ριας βασιλεύς.

⁴ ELOLATH, in tribu Juda.

ELTECON. Vide paulò post ELTHECO.

ELTHECE. Vide quod proximè sequitur ELTHECO.

NOTÆ.

1. *Ellasar* vel *Elasar* ferè nunc legimus in Hebræo & Codicibus Septuaginta Interpretum, Gen. 14. v. 1. pro quo Hieronymus *Pontum* dixit. Sitne autem civitas *Ellasar*, an regio potius, & ubi sita res perquam obscura est, nisi quod in Aſta esse constet. Pro *Arioth* autem reponendum est *Arioch*. BONFRERIUS.

2. Ex hisce omnibus sola illa ferè prima verba: *Elmoni* locus quispiam interpretatur; sunt Eusebii: reliqua ferè sunt Hieronymi, quibus etiam Eusebii opinionem improbat, indicatque se interpretis officio fungi voluisse, etiam si quædam non probet. Ex quibus intelligimus si quid perperam in hoc libro dictum sit, non Hieronymo tribuen- dum, sed Eusebio ferè. Porro quod ad vocem *Elmoni* attinet, eam

habent Septuaginta Interpretes, 4 Reg. 6. v. 8. Sed rectè dictum Eusebii hic Hieronymus improbat; non enim loci nomen est proprium, sed ex voce incertus & indeterminatus locus significatur. In Hebræo est אַלְמֹנִי *peloni almoni*, pro quo Hieronymus in nostra versione, in loco illo & illo dixit. Quid Hebreis istis vocibus significetur fuisus à nobis explicatur, Ruth. 4. v. 1. IDEM.

3. Vide supra in *Allatib*. IDEM.

4. Non aliam arbitror h̄c urbem voce corrupta indicari, quām quæ in versione nostra, Jos. 15. v. 30. inter urbes tribus Juda *Elbolad* nuncupatur. IDEM.